

[Baagø.]

sionerede tjenestemænd, hvad de ifølge lønningsloven har krav på, og hvad de for øvrigt også nok kan have behov for, når man betænker, at de prisstigninger, der er sket, rammer pensionisterne såvel som alle os andre.

Må jeg slutte med at sige, at tjenestemændene i øvrigt er langt mere interesseret i to bestemte ting end i lønforhøjelser, nemlig for det første at pengenes købeværdi ikke forringes år for år, for det andet at en ligelig beskatning af landets borgere gennemføres. Men at tro, at vi vil nå dertil under den nuværende regerings ledelse af landets økonomiske politik, er vist desværre at nære et forfængeligt håb.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Aage Føgh: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Grethe Philip, er forhindret i at være til stede, skal jeg på partiets vegne anbefale at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, og anbefale derefter at stemme for lovforslaget, som det derefter vil foreligge.

Det er jo nok rigtigt, som det er sagt af de foregående talere — vistnok enigt af alle tre — at tjenestemændene har et rimeligt krav på denne ekstrabetaling af løn. Men når det ærede medlem hr. Baagø føjede til, at tjenestemændenes største interesse var, at kronens værdi blev holdt i orden, kunne jeg måske tilføje, at her har tjenestemændene jo en ganske stor indflydelse selv, hvis de nemlig vil sørge for sammen med andre lønmodtagere at præstere en rimelig opsparing i forhold til den indtjening, de har. Der er efter mit skøn ikke nogen som helst tvivl om, at når vi gennemfører efterbetaling af løn, sådan som vi har gjort det sidste år, hvorved tjenestemændene sammen med andre pludselig får udbetalt store summer, så opfordrer dette ikke til opsparing, men til forbrug. Det er da også en kendsgerning, at når vi nu har forhøjet lønningerne med 700 mill. kr. — det er jo det, der bliver resultatet fra 1961-62 til 1962-63 — er den mest nærliggende følge, at der bliver svind i statskassen, og så kommer den højtærede finans-

minister om nogle måneder og skal have nogle flere penge for at få dækning, for der er jo ikke anden mulighed for at skaffe pengene end ved at opkræve dem i skat. Hvis de penge, der bliver udbetalt som ekstra lønninger, går til forbrug, bliver det galt med valutakassen; så må vi nedsætte købeevnen, og så går møllen ellers videre. Der var i virkeligheden her en grund til at diskutere — og det skulle være gjort allerede ved første behandling — hele problemet om den svikmølle, vi er inde i, om nogen kan være tjent med, at den kører videre.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Baagø, at efter mit skøn er der ikke nogen som helst tvivl om, at når vi har de stigende priser, der, som det fuldstændig rigtigt er blevet nævnt, er til skade for tjenestemændene, er det vor egen skyld — det er der ingen grund til at skjule; de stigende priser er ikke kommet udefra, og de er heller ikke kommet fra Christiansborg. Nej, de er kommet fra erhvervene, der i 1961 begyndte at forhøje lønningerne, hvilket blev fulgt af de krav, vi nu mener tjenestemændene bør have opfyldt. Slutresultatet står vi med nu.

Jeg er ikke nogen stor og begejstret tilhænger af det resultat, vi står med her, men jeg erkender, at som forholdene har udviklet sig, er det vel nødvendigt, at tjenestemændene får disse forhøjelser — men de kommer selv til at betale i næste omgang. Jeg tror, at hvis vi tidligere havde kunnet få det rette sammenspil mellem erhvervene, kunne der have været ført en anden økonomisk politik, som kunne have givet et bedre resultat også for tjenestemændene.

Erik A. Jensen: Jeg finder ingen anledning til her ved anden behandling at gøre noget stort ud af denne sag. Jeg skal blot minde om, at mit parti ved lovforslagets første behandling gav udtryk for, at lovforslaget indebar en landvinding for tjenestemændene, hvad ferieløn angik, og jeg gav også udtryk for, at forslaget må ses som en velvillig handling fra den højtærede finansminister i retning af at imødekomme tjenestemændene økonomisk, og dette vil jeg gerne gentage. Jeg har endvidere den opfattelse, at en aftale, om hvilken der foreligger en så klart